Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8134
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Implicat illecebris fallax plerosque voluptas
Qui nimio studio deliniosa petit
Pars hominum florent quibus est sapientia cordi
Et qui se certis reguirere beant
Nonnulli tamen finis pertantur honestis
Proprietate quibus vix datur verbera boni
Nam dum prudentes per se iustisq videri
Conantur perceunt precep tumod reparant
Hic recte uerno dicetur nuce beatus
In recti studium permanet arte bona
Istud in eterna pace est (cit prius) vita
Iste vel secundum pars bonitate deus
Sekur iustitie gradibus nitamur amice
Qui penitet tali nil nocet iste bono

De penitentia

Penitentia (vt ait Ambrosius) est mala pta plangere et plangenda iterum no tomittere Et (vt ait Augustinus) Penitentia est vitij quia tomissa mala cu emendatione proposito plangimus et odimus et plangenda vltrej tomittere volumus qd penitentia vera in ano dolere et odire vitia Penitentia aut (vt ait magr in sententijs) est vitiis pia vera pta voluntarie deplangij et ea vltra ptitere no proponis Penitere aut (vt ait Gregorij) est amarta peccata deflere et flenda no tommittere Non qui se alia deplorat et alia id tomittat adhuc penitere agere aut ignorat aut dissimulat quid .n. prodest si pta huiusmodi quis deflent et adhuc amorem istibus amplectat Ait .n. Isidorus de s. b. Facile est no penitere qui adhuc agit quod penitet ac videtur deu non posse sub ditos sed subsannare superbis Inde Augus: Penitentia est penitentia pria peccatis culpa originat Nihil prosunt lamenta si replicantur pcta Nihil valet venia a malis passed et mala denuo iterand Hinc Gregorij Qui gemisse plangit nec id deserit pene geminari se subjicit